Σήμερα ἡ ἀπεργία τῶν λεωφορειούχων

— ΣΕΛΙΣ 8η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221 — 23 καί 3237.283 — 86
ΕΤΟΣ ΚΘ΄ ΑΡ. 8726. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3

ΠΕΜΠΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀνατ. 6.51΄. Δύσ. 5.26΄
Σελήνη 6 ἡμερῶν
Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ Ἀναργ.

ΕΙΣ ΑΠΟΤΑΞΙΝ ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Διά σειρᾶς Προεδρικῶν Διαταγμάτων δημοσιευθέντων εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Φ ΕΚ 371 τῆς 29ης - 10 - 1973) τίθενται εἰς ἀπόταξιν 45 ἀξιωματικοί τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ «διά βαρέα παραπτώματα περί τήν ὑπηρεσίαν καί πειθαρχίαν» ἤ «λιποταξίαν εἰς τό ἐξωτερικόν» κλπ.

Εἰς τούς ἀποτασσομένους ἀξιωματικούς περιλαμβάνονται καί οἱ κατηγορηθέντες ὡς ἡγηθέντες τῆς γνωστῆς κινήσεως εἰς τό Πολεμικόν Ναυτικόν τόν παρελθόντα Μάιον καί οἱ συμμετασχόντες εἰς αὐτήν.

Τά ὀνόματα

● Εἰδικώτερον, διά Προεδρικοῦ Διατάγματος «τίθενται εἰς ἀπόταξιν οἱ κάτωθι μόνιμοι ἀξιωματικοί Ναυτικοῦ, κατόπιν τῶν ἀπό 3-9-1973 καί 4-9-1973 γνωμοδοτήσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, καταστασῶν τελεσιδίκων, διά βαρέα παραπτώματα περί τήν ὑπηρεσίαν καί πειθαρχίαν»:

1) Πλοίαρχος μάχιμος Ἀργυρίου Σταῦρος, 2) Πλοίαρχος μάχιμος Τροπάκης Διονύσιος, 3) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Κουσουρής Κωνσταντῖνος, 4) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Μάλλιαρης Παναγιώτης - Σταῦρος, 5) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Γκιόκεζας Ἀθανάσιος, 6) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Παπαδόγγονας Ἀλέξανδρος, 7) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Τριανταφυλίδης Ἀναστάσιος - Ἠλίας, 8) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Κολιγιάννης Ἀριστείδης, 9) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Θεοχάρης Ἀντώνιος, 10) Ἀντιπλοίαρχος μάχιμος Καραμήτσος Γεώργιος, 11) Πλωτάρχης μάχιμος Λυμπέρης Χρῆστος, 12) Πλωτάρχης μάχιμος Κατσιγάς Κωνσταντῖνος, 13) Πλωτάρχης μάχιμος Μανταδάκης Νικόλαος, 14) Πλωτάρχης μάχιμος Μανιάτης Ἰωάννης, 15) Πλωτάρχης μάχιμος Σταθόπουλος Ἰωάννης, 16) Πλωτάρχης μάχιμος Σακελλαρίου Εὐάγγελος, 17) Πλωτάρχης μάχιμος Στάγκας Ἰωάννης, 18) Πλωτάρχης μάχιμος Βέννης Ἀθανάσιος, 19) Πλωτάρχης μάχιμος Παλούμπης Ἰωάννης, 20) Πλωτάρχης μάχιμος Λαφογιάννης Ἰωάννης, 21) Πλωτάρχης μάχιμος Στεργίου Βασίλειος, 22) Πλωτάρχης μάχιμος Βασιλειάδης Ἀπόστολος, 23) Πλωτάρχης μάχιμος Γκίνης Γεώργιος, 24) Ὑποπλοίαρχος μάχιμος Θεμελίδης Νικόλαος, 25) Ὑποπλοίαρχος μάχιμος Βουρεζέρης Ἰωάννης, 26) Ὑποπλοίαρχος μάχιμος Ζαρόκωστας Ἐμμανουήλ, 27) Ὑποπλοίαρχος μάχιμος Ζωγράφος Ἰωάννης, 28) Ἀντιπλοίαρχος Τεχνικοῦ - μηχανικός Σέκερης Ἀθανάσιος, 29) Ἀντιπλοίαρχος Τεχνικοῦ - μηχανικός Παναγιωταρέας Πιέρρος, 30) Πλωτάρχης Τεχνικοῦ - μηχανικός Πάλιος Γεώργιος, 31) Πλωτάρχης Τεχνικοῦ - μηχανικός Λεωνίδας Ἐμμανουήλ, 32) Πλωτάρ-

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Τί ἄλλαξε: ΓΙΑΤΙ; ΔΙΟΤΙ!

Ὅσες ὑποσχέσεις καί ἄν δώση ὁ ἐντολοδόχος Πρωθυπουργός περί «ἀδιαβλήτων» ἐκλογῶν καί περί ἐλευθερίας τῶν συγκεντρώσεων κανένα δέν μπορεῖ νά πείση γιά τή διάθεση καί τή δυνατότητά του νά μεταβάλη τά πράγματα. Ὁ μηχανισμός ἐξαναγκασμοῦ ἐργάζεται μέ ἐκπληκτική συνέπεια καί ἀκρίβεια. Καί ἡ παρουσία τοῦ «πολιτικοῦ» Πρωθυπουργοῦ, χρησιμεύει ἁπλῶς στό νά κυρώση τήν ὑφιστάμενη κατάσταση. Νά ἕνα ἄλλο παράδειγμα:

Ἕνας διακεκριμένος ἐπιστήμων, ἀρχαιολόγος, ὁ κ. Γ. Παπαθανασόπουλος παύθηκε ἀπ' τήν ὑπηρεσία στίς 12 Σεπτεμβρίου ὡς μή νομιμόφρων. Εἶχε συλληφθῆ πρόπερσι μαζί μέ τή σύζυγό του καί παραπέμφθηκε σέ δίκη, κατηγορούμενος, ὅτι μετέφερε μέ τό αὐτοκίνητό του, καταζητούμενα πρόσωπα. Τό δικαστήριο πέρυσι τόν Ἰανουάριο, καταδίκασε τή σύζυγό του, ἀλλ' ἀθώωσε τόν ἴδιο.

Ἡ ἀθώωση ὅμως δέν στάθηκε ἀρκετή γιά νά σταματήση καί τήν ὑπηρεσιακή του δίωξη. Ἐνῶ δέν εἶχε ποτέ στό παρελθόν γεννηθῆ ἡ παραμικρή ὑπόνοια γιά τή νομιμοφροσύνη του, ἐνῶ δέν συνέτρεξε κἄν ἀνάγκη ἀμνηστεύσεώς του, ἀλλ' ὑπάρχει τρανή δικαστική βεβαίωση τῆς ἀθωότητός του — καί μάλιστα ἀπό Ἔκτακτο Στρατοδικεῖο — ἐπιδιώκεται ἤδη νά τερματισθῆ ἡ ὑπηρεσιακή του σταδιοδρομία μέ μιά διοικητική ἀπόφαση, πού βασίζεται στήν πρωτόγονη ἀντίληψη τοῦ «οἰκογενειακοῦ ἀδικήματος». Δέν φθάνει ν' ἀκυρώση τήν παύση τό Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Νομιμοφροσύνης, στό ὁποῖο ἔχει προσφύγει ὁ ἐνδιαφερόμενος σύμφωνα μέ τήν παγία ἄλλωστε νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅτι κανένα δυσμενές διοικητικό μέτρο δέν εἶναι ἐπιτρεπτό εἰς βάρος ἑνός πολίτου ἤ κρατικοῦ λειτουργοῦ γιά πράξεις μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Θά ἔπρεπε ἡ ἴδια ἡ Διοίκηση ν' ἀνακαλέση ἀμέσως τήν παύση Καί ν' ἀναζητήση καί νά κολάση τούς ὑπηρεσιακούς ὑποβολεῖς τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως Γιατί δέν τό κάνει; Διότι!

Τί ἄλλαξε;

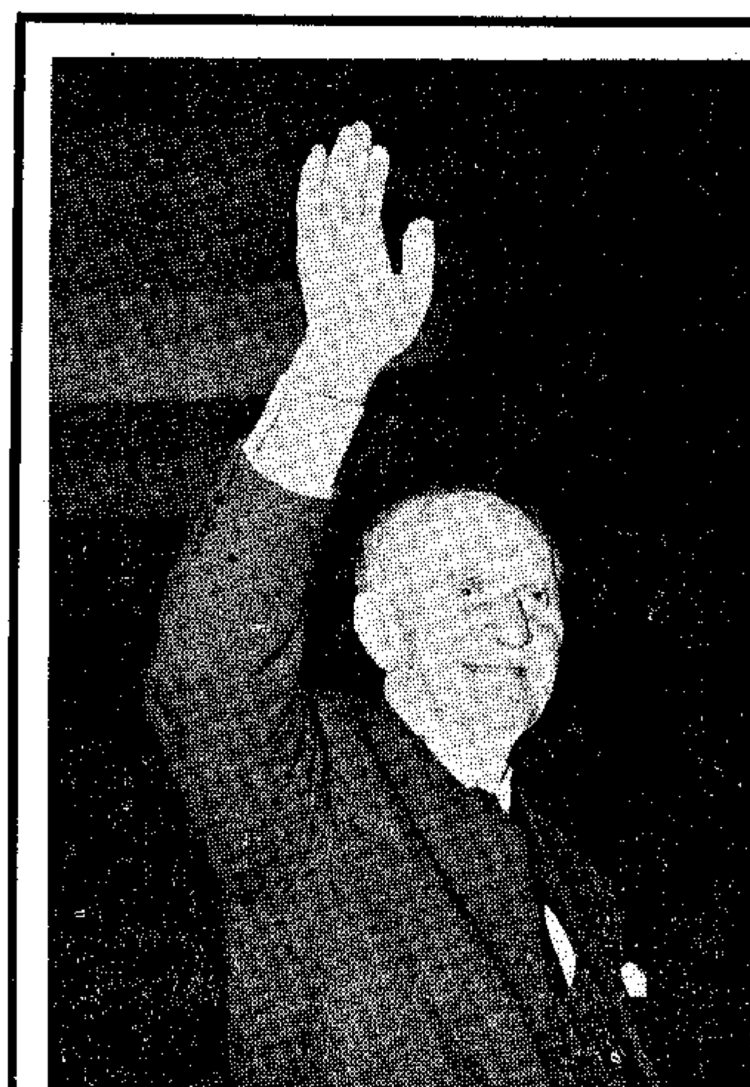

Σάν σήμερα πρίν πέντε ἔτη ἔσβησε ὁ Γεώργιος Παπανδρέου. Μετά ὑπηρεσία ἑξῆντα ἐτῶν στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας καί ἕναν τελευταῖο, θρυλικό ἤδη ἀγῶνα γιά τήν Δημοκρατία, ἔφυγε μέ τήν γεύση τῆς ἀνελευθερίας. Σπανίως θάνατος πολιτικοῦ ἡγέτου προεκάλεσε τόσον ἐνεργό πανελλήνιο θρῆνο. Καί ὁ θρῆνος αὐτός ἀπετέλεσε τήν ὑπέρτατη δικαίωση τοῦ ἀγῶνος τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Σήμερα, πέντε ἔτη μετά, ὁ Ἑλληνικός Λαός τιμᾶ τήν μνήμη του συνεχίζοντας, μέ τήν αὐτή ἤρεμη ἀποφασιστικότητα, τόν ἴδιο πάντα ἀγῶνα.

ΤΙΘΕΤΑΙ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Περιορισμοί στά καύσιμα;

ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

Οἱ ἤδη ἀναγγελλόμενοι στήν Δυτική Εὐρώπη περιορισμοί στήν κατανάλωσιν πετρελαίου καί βενζίνης καί τό φάσμα τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος εἶναι ἑπόμενον νά δημιουργοῦν προβλήματα καί νά ἔχουν ἐπιπτώσεις καί στήν Ἑλλάδα. Στόν τομέα αὐτό, ἡ κατάστασις στήν χώρα μας διαμορφώνεται ἤδη ὡς ἑξῆς:

★ Ἡ σημερινή Κυβέρνησις, πού συνέπεσε νά ἀναλάβη τήν ἐξουσία κατά τόν χρόνο τῆς τελευταίας ἀραβοϊσραηλινῆς συρράξεως, διεπίστωσε ὅτι οἱ προκάτοχοί της δέν εἶχαν προβλέψει τό ἐνδεχόμενον μιᾶς ἀμέσης καί ὀξείας ἐνεργειακῆς κρίσεως καί δέν εἶχαν προνοήσει διά στρατηγικά ἀποθέματα ὑγρῶν καυσίμων γιά περισσότερες ἀπό δέκα ἕως δεκαπέντε ἡμέρες, ἐνῶ οἱ ἤδη δοκιμαζόμενες εὐρωπαϊκές χῶρες ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἔχουν ἀποθέματα γιά τρεῖς μῆνες.

★ Ἡ διακοπή στήν λειτουργία τῶν πετρελαϊκῶν ἀγωγῶν στήν Ἀνατολική Μεσόγειο δημιούργησε ἄμεσο καί ὀξύτατο πρόβλημα καί γιά τήν Ἑλλάδα. Τό πρόβλημα αὐτό φαίνεται ὅτι ἔχει προσωρινά ἀντιμετωπισθῆ, μέ τήν ἀνεύρεσιν καί τό κλείσιμο ὡρισμένων φορτίων ἐν πλῷ, καθώς καί μέ τήν ἐπείγουσα ἀγορά ἀργοῦ πετρελαίου, κυρίως ἀπό τήν Λιβύη. Ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος στήν πρόσφατη σύρραξιν καί οἱ δεσμοί μέ τίς ἀραβικές χῶρες ἔχουν διευκολύνει τήν ἐξασφάλισιν τῶν φορτίων αὐτῶν καί ἀναφέρεται χαρακτηριστικά, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τῆς Λιβύης παρεχώρησαν ἀπόλυτη προτεραιότητα στίς φορτώσεις πλοίων πού προορίζονται γιά τ' Ἑλλάδα.

★ Οἱ προμήθειες αὐτές φαίνεται ὅτι ἐξασφαλίζουν τόν ἐφοδιασμό τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς μέ πετρελαιοειδῆ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Φυσικά ὅμως, αὐτό δέν λύει τό πρόβλημα δεδομένης τῆς γενικώτερης πετρελαϊκῆς κρίσεως καί τοῦ ἀβεβαίου μέλλοντος.

Προληπτικά μέτρα

Ὅπως φαίνεται μελετᾶται τό ὅλο θέμα ἀπό δύο σκοπιές:

α) τῆς ἐξασφαλίσεως περαιτέρω προμηθειῶν πετρελαίου γιά τό μέλλον καί

β) τῆς ἐνδεχομένης ἀνάγκης, ὅπως ληφθοῦν προληπτικά μέτρα, πού θά συμπιέζουν κάπως τήν κατανάλωσιν ὑγρῶν καυσίμων.

Ἀποφάσεις δέν ἔχουν ἀκόμα ληφθῆ καί λέγεται ὅτι δέν ἀποκλείεται καί νά ἀποτραποῦν, ἄν τό γενικό κλῖμα στό πετρελαϊκό μέτωπο βελτιωθῆ, πρᾶγμα ὅμως πού θεωρεῖται ἀπίθανο γιά τό ἐγγύς μέλλον.

Πάντως, καί ἄν ἀκόμη ἐπιβληθοῦν ὡρισμένοι περιορισμοί, αὐτοί θά θίγουν κυρίως τήν κατανάλωσιν πολυτελείας καί ἀναψυχῆς καί πολύ ὀλιγώτερο ἤ καί διόλου τήν βιομηχανική παραγωγή ἤ τίς ὑπηρεσίες κοινῆς ὠφελείας. Θά πρέπει συνεπῶς νά πιθανολογηθῆ ἡ ἐπιβολή περιορισμῶν στήν κατανάλωσιν βενζίνης ἀπό τά αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως καί ἴσως στήν κατανάλωσιν πετρελαίου γιά τήν κεντρική θέρμανσιν τῶν κατοικιῶν.

Πρόβλημα ἐνδεχομένως νά μήν ἐδημιουργεῖτο στήν σημερινή ἔκτασιν ἄν εἶχε ληφθῆ πρόνοια γιά τήν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν ἀποθηκευτικῶν χώρων γιά στρατηγικά ἀποθέματα. Ἄν ὑπῆρχαν τά ἀποθέματα αὐτά, καί ὁ κίνδυνος παντελοῦς ἐλλείψεως θά ἀπεφεύγετο καί οἱ προμήθειες θά μποροῦσαν νά γίνουν ὄχι ὑπό τήν ἀπειλή τοῦ περιστρόφου, πρᾶγμα πού σημαίνει σέ πολύ ὑψηλές τιμές.

Ἀλλ' ἄν ἀπό πλευρᾶς προμηθείας πετρελαιοειδῶν τά πράγματα ἔχουν βραχυπροθέσμως ἀντιμε-

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Κοινήν στάσιν τηρεῖ ὁ πολιτικός κόσμος

«ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΕΝΟΤΗΣ» ΛΕΓΕΙ ΕΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΝ ΤΗΣ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ἡ κοινή στάσις, τήν ὁποίαν τηρεῖ ὁ πολιτικός κόσμος ἔναντι τοῦ καθεστῶτος καί τῶν ἐπιδιώξεών του εἶναι τό κυριώτερο χαρακτηριστικό τῆς παρούσης περιόδου. Καθημερινῶς μέ δηλώσεις καί διακηρύξεις ἀπό ὅλες τίς πλευρές — διακήρυξιν ἐξέδωσε χθές ἡ Ἐπιτροπή Ἀποκαταστάσεως Δημοκρατικῆς Νομιμότητος—ὑπογραμμίζεται ἡ ἄρνησις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νά συμμετάσχη στίς σχεδιαζόμενες διαδικασίες πού γενικῶς πιστεύεται ὅτι δέν ὁδηγοῦν στήν ἀποκατάστασιν ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου καί τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἡ κοινή αὐτή καί ἀπόλυτη ἄρνησις τῶν πολιτικῶν νά ἀποδεχθοῦν τά σχεδιαζόμενα καί προτεινόμενα ἀπό τήν σημερινή ἐξουσία συνδυάζεται μέ τήν προβολή τοῦ κοινοῦ στόχου πού εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τήν διαφαινόμενη σάν βεβαία ἀποδοχή, ἀπό ὅλες τίς πλευρές, ἑνός σχεδίου δραστηριοποιήσεως καί ἐνεργοποιήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου — ἀνεξάρτητα ἀπό τό θέμα τῆς συμμετοχῆς ἤ ὄχι στίς ἐκλογές πού σχεδιάζει ἡ ἐξουσία.

★ Συγκλίνουσες πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι ὁ πολιτικός κόσμος ἐξετάζει τώρα καί μελετᾶ ποιά ἀκριβῶς μορφή πρέπει νά λάβη ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος καί τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Ὅλοι οἱ πολιτικοί πού ἐκπροσωποῦσαν τόν λαό στήν τελευταία Βουλή καί πού παραμένουν πιστοί στίς ἀρχές τους, συμφωνοῦν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νά ὑπάρξη ὀργάνωσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἀνάλογη πρός τίς σημερινές συνθῆκες.

Τρεῖς ἀπόψεις ἔχουν διατυπωθῆ σχετικά:

★ Πρῶτον: ὅτι ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος πρέπει νά ἐμφανισθῆ ἡνωμένος μέ ἑνιαία ἡγεσία— καί ἔτσι νά δώση τήν ἀποιαδήποτε μάχη.

Κατά τήν ἄποψιν αὐτήν ἡ καταλληλότερη μορφή ὀργανώσεως θά ἦταν ἡ συγκρότησις ἑνός κεντρικοῦ ὀργάνου [«Ἐθνικόν Συμβούλιον»].

★ Δεύτερον: ὅτι τά λεγόμενα «παλαιά» κόμματα ὁπωσδήποτε ὑφίστανται — καί ἰδιαιτέρως τά δύο μεγάλα κόμματα τῆς χώρας, ἡ Ἕνωσις Κέντρου καί ἡ ΕΡΕ. Συνεπῶς ὁ πολιτικός ἀγώνας γιά τήν λαϊκή κυριαρχία πρέπει νά στηριχθῆ στά κόμματα αὐτά πού ἀποτελοῦν τούς κατάλληλους καί ἔμπειρους ὀργανισμούς.

Σημειώνεται ὅτι, ὅπως ἤδη ὑπεγράμμισε «Τό Βῆμα», μέ χθεσινό σχόλιό του, τά πολιτικά κόμματα δέν ἔχουν διαλυθῆ. Ἀλλά μέ τήν ἐπιβολή τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου ἀναγκαστικά ἀνεστάλη ἡ λειτουργία τους. Τώρα πού δέν ὑφίσταται ὁ Στρατιωτικός Νόμος, ὁ τερματισμός τοῦ ἀναγκαστικοῦ «ἀποπλισμοῦ» τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἶναι αὐτονόητος. Καί τό Συνταγματικόν Δικαστήριον μπορεῖ ἁπλῶς νά ἀπαγορεύση τήν συμμετοχή τους στίς ἐκλογές — ἄν

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΣ

Τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΥ

Ὅσον μακρὰν καί ἄν εὑρισκόμεθα ἀπό τάς ἐκλογάς — ἐννοοῦμεν πραγματικά ἐλευθέρας ἐκλογάς ὅπου ὁ λαός θά ἐκδηλώση τήν θέλησίν του πῶς θέλει νά κυβερνηθῆ κατά τρόπον ἀδιάστον, χωρίς δεδομένον ἀνώτατον ἄρχοντα, οὔτε δεδομένον πρωθυπουργόν τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους πού θά εἶναι ὁ ἴδιος καί ὑποψήφιος καί ἐγγυητής τιμίων ἐκλογῶν, χωρίς δεσμευμένους τούς πιό σπουδαίους τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας πολιτικῆς, χωρίς τά πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πού ἀντικατέστησαν τά παλαιότερα πιστοποιητικά τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας — ὁ ἑλληνικός λαός ἄρχισε ἤδη νά διερωτᾶται πῶς θά διαμορφωθοῦν στό μέλλον αἱ πολιτικαί δυνάμεις τῆς χώρας. Ἄν δηλαδή ὁ πολιτικός ἀνταγωνισμός θά γίνεται μεταξύ τῶν παραδοσιακῶν σχημάτων τῆς Δεξιᾶς, τῆς Ἀριστερᾶς καί τοῦ Κέντρου ἤ θά δημιουργηθοῦν νέα πολιτικά σχήματα, πού θά ἐκφράζουν τάς καταστατικάς μεταβολάς καί πολιτικάς ἀνακατατάξεις πού θά ἔχουν τυχόν γίνει στήν βάσιν.

Ἀπό τήν τελευταίαν ἐκλογικήν ἀναμέτρησιν τοῦ 1964, ὅπου ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔλαβε 53%, ἡ ΕΡΕ 35% καί ἡ ΕΔΑ 12%, ἔχουν περάσει δέκα ὁλόκληρα χρόνια. Δέκα νέες ἡλικίες μπῆκαν στόν ἐκλογικό σύλλογο, ἐνῶ ἄλλες τόσες ἀπεσύρθησαν ἀπό τόν ἐκλογικό στίβο. Κατά τήν ἴδια δεκαετία περισσότεροι ἀπό 700.000 σπουδασταί πέρασαν ἀπό τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα. Καί ἐξακολουθοῦν νά προσέρχωνται στήν ἀνωτάτη παιδεία νέοι μέ συνεχῶς αὐξανόμενο ρυθμό. Ἀπό 53.000 πού ἦσαν οἱ φοιτηταί τό 1964, ὑπερβαίνουν ἐφέτος τίς 80.000. Μιά νέα ἰθύνουσα τάξις δημιουργεῖται, ἡ ὁποία ἔντονα πολιτικοποιημένη ζητεῖ, καθ' ὅ ἔχει δικαίωμα καί ὑποχρέωση, νά μετάσχη ὄχι μόνο στό δημόσιο βίο, ἀλλά καί στήν οἰκονομική καί κοινωνική ζωή μέ βαρύνοντα λόγο. Σ' αὐτούς τούς νέους ἐπιστήμονας καί τεχνικούς στηρίζεται ἡ πολιτική τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καί ἀπό αὐτούς θά ἀντλοῦνται οἱ διοικηταί τῶν συγχρόνων οἰκονομικῶν μονάδων, πού μέσα στόν τρομερόν ἀνταγωνισμόν τῆς ἡνωμένης Εὐρώπης δέν μποροῦν πλέον νά διοικηθοῦν ἀπό τά παραδοσιακά «ἀφεντικά» τοῦ μεσοπολέμου.

Ἔντονη ἐξ ἄλλου, προβάλλει στό δημόσιο βίο ἐπίσης ἡ παρουσία τῶν διωχθέντων ἀγωνιστῶν τῆς ἀντιστάσεως κατά τῆς δικτατορίας, πού κακῶς ἀποκλήθησαν ἀντιστασιακοί, ἀντί τοῦ ὀρθοῦ «πολιτικοί κρατούμενοι», γιατί ἀντιστασιακός ὑπῆρξεν ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικός λαός.

Ἀλλά πέρα τῶν μεταβολῶν στά πρόσωπα, κατά τήν ἴδια δεκαετία παρουσιάσθηκαν στό πολιτικό προσκήνιο πελώρια προβλήματα, ὄχι μόνο σέ εὐρωπαϊκή, ἀλλά σέ παγκόσμια κλίμακα, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ χῶραι τοῦ κόσμου καταφεύγουν στίς πρῶτες δυνάμεις τους καί κατά κύριο λόγο στίς νέες. Ὁ περιορισμός τῶν ὑπερδυνάμεων στίς πραγματικές τους διαστάσεις καί ἡ προβολή στό παγκόσμιο πολιτικό καί οἰκονομικό στίβο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ γίγαντος, ἐδημιούργησαν προβλήματα, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων χρειάζονται στελέχη μέ σύγχρονη παιδεία καί τάλαντο. Στή χώρα μας εἰδικώτερα πρέπει νά προστεθοῦν καί αὐτά πού ἐδημιούργησε ἡ θύελλα τῆς δικτατορίας, μέ τήν καθολική ἀποσύνθεση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τήν ἀνερμάτιστη οἰκονομική πολιτική πού σάν συνέπεια, μεταξύ τόσων ἄλλων, εἶχε τήν αὔξηση τοῦ δημοσίου χρέους ἀπό τριάντα σέ ἑκατό δισεκατομμύρια δραχμῶν καί τῶν ὑποχρεώσεων τῆς οἰκονομίας σέ συνάλλαγμα ἀπό ἕνα σέ τέσ-

→ Συνέχεια εἰς τήν = 6ην σελίδα

Μόνιμον τό «πάγωμα» εἰς τάς σχέσεις μας μέ τήν Κοινήν Ἀγοράν

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΖΙΓΔΗ

Ὁ τέως ὑπουργός κ. Ἰωάννης Ζίγδης, προέβη χθές εἰς τάς ἀκολούθους δηλώσεις διά τήν 11ην ἐπέτειον τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως Ἑλλάδος καί Κοινῆς Ἀγορᾶς:

«Μέ ηὐξημένην θλῖψιν καί ἀνησυχίαν ὑποδέχεται ὁ Ἑλληνικός Λαός τήν 11ην ἐπέτειον τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως Ἑλλάδος — Ε.Ο.Κ. Καί τοῦτο ἐξ αἰτίας τῶν προσφάτων συνταγματικῶν μεταβολῶν.

» Ὡς γνωστόν λόγῳ τῆς ἀπό τοῦ 1967 καταλύσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, ἡ Συμφωνία «ἐπάγωσε» καί περιωρίσθη εἰς τό καθαρῶς ἐμπορικόν τμῆμα της, μέ ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Τό «πάγωμα» ἐπεβλήθη εἰδικώτερον καί ἐξ ἑνός «τεχνικοῦ» λόγου. Μέ τήν κατάργησιν τῆς Βουλῆς, πράγματι, δέν ἦτο πλέον δυνατόν νά ὁρισθῆ Ἑλληνική Κοινοβουλευτική Ἀντιπροσωπεία εἰς τήν «Μικτήν Κοινοβουλευτικήν Ἐπιτροπήν Ἑλλάδος — Ε.Ο.Κ.». Καί ἡ ἀδυναμία συγκροτήσεως τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου παρέλυσε τούς μηχανισμούς λειτουργίας τῆς ὅλης Συμφωνίας.

» Μέ τό «Σύνταγμα τοῦ 1968» διετηρεῖτο ἡ ἐλπίς, ὅτι τό εἰδικόν αὐτό κώλυμα θά ἔπαυε νά ὑπάρχη, ὅταν κάποτε θά ἐξελέγετο ἡ παρ' αὐτοῦ προβλεπομένη Βουλή.

» Ἀτυχῶς τό «Σύνταγμα τοῦ 1973» ἀπέκλεισε καί τήν ἐλπίδα αὐτήν. Διότι ὄχι μόνον ἡ φαλκίδευσις τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας θέτει τό ὑπ' αὐτοῦ καθοριζόμενον Πολίτευμα ἐκτός τοῦ δημοκρατικοῦ χώρου, ἀλλά καί διότι ἡ σύνθεσις καί αἱ ἁρμοδιότητες τῆς παρ' αὐτοῦ προβλεπομένης «Βουλῆς» καθιστοῦν ἀδύνατον τήν συγκρότησιν καί λειτουργίαν τόσον τῆς «Μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς», ὅσον καί τοῦ «Συμβουλίου Συνδέσεως» — τῶν δύο ἀνωτάτων πολιτικῶν ὀργάνων τῆς Συμφωνίας. Μέ τό «Σύνταγμα» πράγματι ἡ μόνη ἀναγνωριζομένη εἰς τήν «Βουλήν» ἁρμοδιότης εἰς τάς διεθνεῖς σχέσεις εἶναι ἡ ἐπικύρωσις τῶν Συνθηκῶν. Ὅλα τά ἄλλα, ἄρα καί ἡ διαχείρισις τῶν προβλημάτων τῆς Συνδέσεως ἀνήκουν, κατ' ἀποκλειστικότητα, εἰς τόν «Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας». Μή ἔχουσα ἑπομένως ἁρμοδιότητα, δέν δύναται ἡ «Βουλή» νά ἐκπροσωπῆται εἰς τήν «Μικτήν Κοινοβουλευτικήν Ἐπιτροπήν», τῆς ὁποίας ἀποστολή εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς διαχειρίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Συνδέσεως. Ἡ ἐκ τούτου ἐμπλοκή εἶναι προφανής. Ἀλλά καί ἡ λειτουργία τοῦ «Συμβουλίου Συνδέσεως» καθίσταται ἐξ ἴσου προβληματική, ἐφ' ὅσον, ὁ Ἕλλην Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν δέν εἶναι ὑπόλογος εἰς τήν Βουλήν, ἀλλά μόνον εἰς τόν «Πρόεδρον» πού τόν διορίζει.

» Ὑπό τούς ὅρους αὐτούς ἡ Συμφωνία φαίνεται καταδικασμένη εἰς μόνιμον πάγωμα. Καί ἡ ἔνταξίς μας εἰς τήν Εὐρωπαϊκήν Κοινότητα, ὡς πλήρους Μέλους, ἀποβαίνει καί νομικῶς ἀνέφικτος. Ὅλα δέ αὐτά ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ καθεστῶτος καί μόνον.

» Δι' αὐτό ἡ θλῖψις καί ἡ ἀνησυχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλά καί ἡ ἐπιτακτική ἀνάγκη, ὅπως τό ἐπίζημιον αὐτό Σύνταγμα παύση νά ἰσχύη τό ταχύτερον».

Θά ἀνασταλοῦν αἱ κρουαζιέραι

Αἱ ἐφοπλιστικαί ἐπιχειρήσεις περιηγητικῶν πλόων (κρουαζιερῶν) θά ἀναστείλουν ἀπό τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος τούς πλόας ἐφ' ὅσον δέν ἐπιλυθοῦν ἐν τῷ μεταξύ τά τεθέντα ὑπ' ὄψιν τῆς κυβερνήσεως αἰτήματά των. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεις ἰσχυρίζονται ὅτι μετά τήν ἀνατίμησιν τῆς δραχμῆς καί τήν σοβαράν αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν καυσίμων τό κόστος λειτουργίας τῶν πλοίων καθίσταται ἀπαγορευτικόν. Ἐάν ἡ κυβέρνησις δέν ἱκανοποιήση τά αἰτήματά των θά ὑπάρξη πραγματική ἀντικειμενική ἀδυναμία κινήσεως τῶν πλοίων ἀπό τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

Δώδεκα φοιτηταί παραπέμπονται στό Πειθαρχικό

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Δώδεκα φοιτηταί τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν παραπέμπονται στό Πειθαρχικό Συμβούλιο μέ τήν κατηγορία ὅτι προέβησαν σέ αὐθαίρετες πράξεις, παρέβησαν τήν πανεπιστημιακή νομοθεσία καί ἐπέδειξαν περιφρόνηση πρός ἀπόφαση τῆς Συγκλήτου πού γνωστοποιήθηκε σ' αὐτή μέ ἔγγραφο τοῦ πρυτάνεως.

Ἡ παραπομπή σχετίζεται μέ δύο συγκεντρώσεις — τῆς Νομικῆς τό περασμένο Σάββατο καί τῆς Ἰατρικῆς τήν περασμένη Δευτέρα. Ἡ πρώτη εἶχε ὀργανωθῆ ἀπό τό συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Νομικῆς «Ἡ Θέμις», ἀλλά τελικά δέν πραγματοποιήθηκε, ἐπειδή δέν προσῆλθαν οἱ φοιτητές. Ἡ δεύτερη συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στό Γουδί, στό προαύλιο τῆς Σχολῆς, μέ τήν παρουσία χιλίων περίπου φοιτητῶν.

Ἡ Σύγκλητος μέ προηγούμενη ἀπόφασή της εἶχε ὁρίσει παγίως τά Β΄ ἀμφιθέατρα τῆς Πανεπιστημιουπόλεως σάν χῶρο φοιτητικῶν συγκεντρώσεων, ἀλλά οἱ φοιτητές ὅλων τῶν σχολῶν ἀντιτάχθηκαν στήν ἀπόφαση αὐτή, ἐπιθυμοῦντες νά πραγματοποιοῦν συγκεντρώσεις στίς σχολές τους.

Ἡ παραπομπή γίνεται βάσει δια-

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Δικάζεται ὁ κ. Λ. Τζεφρώνης δι' ὑπόθεσιν τοῦ ἔτους 1952

● ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Στρατοδικείου Ἀθηνῶν δικάζεται τήν 9ην Νοεμβρίου διά παράβασιν τοῦ νόμου 375 περί κατασκοπείας ὁ Λεωνίδας Τζεφρώνης, πού ἤδη κρατεῖται εἰς τάς φυλακάς Κορυδαλλοῦ ἐκτίων ποινήν καθείρξεως 10 ἐτῶν διά παράβασιν τοῦ νόμου 509. Συγκεκριμένως, ὁ Τζεφρώνης κατηγορεῖται διά πράξεις, αἱ ὁποῖαι φέρονται τελεσθεῖσαι κατά τήν περίοδον 1952—1955, ἀναφέρεται δέ ὅτι ὁ Τζεφρώνης ἔδρασε μέ τό ψευδώνυμον Δημήτριος Κωνσταντινίδης.

Ἡ ὑπόθεσις διά τήν ὁποίαν πρόκειται νά δικασθῆ ὁ Τζεφρώνης εἶναι γνωστή ὡς «ὑπόθεσις τῶν 100» ἀπό τόν ἀριθμό τῶν ἀτόμων πού εἶχαν ἀρχικῶς συλληφθῆ. Τελικῶς παραπέμφθησαν περί τά δεκαπέντε ἄτομα, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Χαρ. Φλωράκης, Δημ. Δόλλας, Γεώργιος Κουτρούκης, Πολυξένη Χρυσοχοΐδου, Γρηγ. Λιόλιος, Κων. Λουλές, Σταῦρος Καρρᾶς καί Κυρ. Τσοκίρης. Οἱ ἀνωτέρω κατεδικάσθησαν εἰς διαφόρους ποινάς, ἀλλά ἐξῆλθον ἀργότερα τῶν φυλακῶν μέ διάφορα μέτρα ἐπιεικείας.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

Οὐ παντός πλεῖν

ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ἡ Γενεύη. Δέν εἶναι περιστρεφόμενες σκηνές θεάτρου οἱ πολιτεῖες μέ παράδοση, γιά νά τίς βρίσκετε σέ κάθε ἐπίσκεψη μέ διαφορετικό σκηνικό καί νά ἐκστασιάζεσθε. «Βρέ πῶς ἄλλαξε ἡ Ἀθήνα!».

Ἀμετάβλητη ἡ Γενεύη. Διακριτικά ἁπλωμένες οἱ νέες οἰκοδομές της· πυκνότερος ὁ πληθυσμός της, ἀναλλοίωτη ὅμως σέ μορφή, σέ τάξη, σέ ἀτμόσφαιρα.

Ἀραγμένα πάντα στίς ἀποβάθρες της τά πλοιάρια πού μέσα σέ μιά λίμνη ὑψώνουν στόν ἱστό τους τή σημαία δύο χωρῶν, τῆς Ἑλβετίας καί τῆς Γαλλίας, στήν ὁποία ἀνήκει τό ἕνα τρίτο τοῦ ὑγροῦ χώρου, κι' ἐνῶ κάνετε νά ἀποβιβασθῆτε σέ μιά ἀποβάθρα, ἀντιμετωπίζετε Γάλλο χωροφύλακα πού σᾶς ζητᾶ διαβατήριο.

— Μά δέν εἶν' ἐδῶ Ἑλβετία;

— Γαλλία, κύριε.

Τά ἴδια. Μόνο πού ὁ φωτεινός πίδακας τῆς λίμνης, τό προχωρημένο αὐτό φθινόπωρο σταμάτησε νά ὑψώνη στούς οὐρανούς τόν δαπανηρό γιά τόν Δῆμο φωτεινό του πίδακα.

Ὅπως πάντα. Στή θέση του τό ἄνθινο ρολόι, δῶρο στήν πόλη τῆς συντεχνίας τῶν ὡρολογοποιῶν, πού χρειάζεται τή συνεχή παρουσία ὁδοκαθαριστῆ, γιά νά σαρώνη τά χρυσᾶ καί κόκκινα φύλλα πού πέφτουν μέ ρυθμό μπαλλέτου ἀπό τά δέντρα καί καλύπτουν μέ τό ἄθρό τους βάρος λεπτοδείκτες καί ὡροδείκτες.

Τό μόνο πού ἔχει ἀλλάξει εἶναι αὐτή ἡ ἴδια ἡ ζωή, ἡ οἰκονομική ζωή, πού πανικοβάλλει τόν ξένο ἐπισκέπτη ὅταν διαθέτη ἀναιμικό νόμισμα καί τόν κάνει νά περιορίζη σ' ἕνα διήμερο τό πρόγραμμά του, πού εἶχε ἐκτείνει σέ διάρκεια δέκα ἡμερῶν.

Οὐ παντός πλεῖν. Μάζευέ τα, τό καλό πού σοῦ θέλω, γιά νά μή τρέχης ἱκέτης σέ προξενικές καί ἐκκλησιαστικές ἀρχές γιά τόν ἐπαναπατρισμό σου.

Δέν εἶναι μόνο ἡ νομισματική διαφορά, οἱ ἑφτά δραχμές πού ἔγιναν δέκα γιά ἕνα ἑλβετικό φράγκο. Εἶναι κι' αὐτές οἱ ἴδιες οἱ τιμές τῶν ἀγαθῶν.

Γενικό τό φαινόμενο στήν Εὐρώπη, μέ κορυφαία στήν ὀρειβασία τοῦ τιμαρίθμου τή Γερμανία, πού εὐτύχησε νά ἡττηθῆ γιά νά ἀποκτήση νόμισμα πιό ρωμαλέο ἀπό τά νομίσματα τῶν ἀτυχῶν νικητῶν της καί νά δέχεται, ὅπως καί ἡ Ἑλβετία, μέ ἄνεση τίς ὑπερτιμήσεις, καλύπτοντας μέ ἀνάλογες αὐξήσεις τούς μισθούς ὑπαλλήλων καί ἐργατῶν.

Πεζό τό θέμα ἀλλά, νομίζω, καί χρήσιμο γιά τούς αἰσιόδοξους, πού πιστεύουν ὅτι μέ τά δολλάρια τοῦ συναλλάγματος θά ζήσουν «Εὐρώπη».

Χωρίς πανικό ἡ Ἑλβετία δέχεται τήν ἄνοδο.

Στήν παραδοσιακή της πάντα γαλήνη. Μέ τήν ὡρολογιακή της τάξη, ἡ χώρα αὐτή, πού ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι ἡ πηγή τῶν ὀργάνων ἀκριβείας καί ἰδιαίτερα τῶν μετρητῶν τοῦ χρόνου.

Ἡ ἀκρίβεια ἄραγε αὐτή νά εἶναι πού τήν προικίζει μέ τή νηφαλιότητα, τή γαλήνη, τό αἴσθημα ἀσφαλείας, ἤ μήπως τά θεῖα αὐτά δῶρα εἶναι προϊόντα τῆς σχολαστικῆς τάξεως, πού ἀποτελεῖ τό πολυτιμότερο ἀγαθό τῆς Ἑλβετίας;

Μόνο πού τέτοιοι θησαυροί δέν ἀνήκουν στά εἴδη τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Ἕνα προϊόν πού δέν ἀντέχει στή μεταφορά. Ἀναλῶστε το, τουλάχιστον, ὅσο βρίσκεσθε στόν τόπο παραγωγῆς.

Τάξη καί ἐντιμότητα στίς συναλλαγές. Ἀπό τά δείγματα εὐφυΐας τοῦ Ἑλβετοῦ, πού οἱ «εὐφυεῖς» τόν κατατάσσουν στούς δυσκίνητους διανοητικά λαούς.

Τόση ἐντιμότητα ὥστε νά μήν ἐλέγχετε τούς λογαριασμούς πού σᾶς δίνουν. Καί τόση τάξη, ὥστε ὅταν ξεκινᾶ τό τραῖνο νά κυττάζετε τό ρολόϊ σας, ὄχι γιά νά διαπιστώσετε ἄν εἶναι ἀκριβής ἡ ἐκτέλεση τοῦ δρομολογίου, ἀλλά γιά νά κανονίσετε ἐσεῖς τήν ὥρα σας ἀνάλογα μέ τήν ἀναχώρηση τῆς ἀμαξοστοιχίας.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΑΡΤΟΥ

Ἀνακοίνωσις τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν

Εἰς ἀπάντησιν τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας ἐπί τῆς συμβάσεως διά τήν ἵδρυσιν βιομηχανίας δημοσιογραφικοῦ χάρτου παρατηροῦνται τά ἀκόλουθα:

1. Κατ' ἀρχήν τό θέμα ὑπερβαίνει τήν ἁρμοδιότητα καί τήν εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας. Εἶναι τόσον σοβαρόν καί διά τήν ἐθνικήν οἰκονομίαν καί διά τήν ἐλευθεροτυπίαν, ὥστε ἐπιβάλλεται νά ἐπιληφθῆ τούτου ἀμέσως τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον. Ὅσον γρηγορώτερον γίνη τοῦτο τόσον τό καλύτερον καί διά τήν οἰκονομίαν τῆς χώρας καί διά τήν ἀνάδοχον.

2. Δέν πρόκειται νά ἀναλωθῶμεν εἰς λεπτομερεῖς παρατηρήσεις ἐπί τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως. Ὑπάρχουν δύο θέματα τόσον κολοσσιαίας σημασίας, ὥστε πᾶσαι αἱ λοιπαί παραχωρήσεις καί πάντα τά χορηγούμενα προνόμια νά εἶναι δευτερεύοντα. Πρόκειται περί τῆς τιμῆς διαθέσεως τῆς ἑλληνικῆς ξυλείας καί περί τοῦ δασμοῦ.

Ἡ τιμή διαθέσεως τῆς ξυλείας καθωρίσθη χωρίς καμμίαν ἀμφιβολίαν εἰς τό 1)3 περίπου τῆς διεθνοῦς, ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ Ἕλλην φορολογούμενος θά παραχωρῆ ἐτησίως εἰς τήν ἀνάδοχον 120 ἑκατ. δραχμῶν. Καί παρά τήν ἐπιδότησιν ταύτην τό κόστος παραγωγῆς τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου (καί οὐχί ἡ τιμή πωλήσεώς του), συμφώνως πρός τήν παρατεθεῖσαν ὑπό τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας βεβαίωσιν τῆς ἀναδόχου, θά ἦτο τόν Ἰούλιον 1973, 6.682 δρχ. ἀνά τόννον, ἐνῶ κατά τήν αὐτήν περίοδον ὁ χάρτης εἰσήγετο ἄνευ δασμοῦ εἰς τιμήν 6.580 δρχ. ἀνά τόννον περίπου, ἔνθα περιλαμβάνεται καί τό κόστος μεταφορᾶς, ἀσφάλιστρων καί πρό παντός τό ἐπιχειρηματικόν κέρδος. Ἐάν συνεπῶς ἐπρόκειτο νά λειτουργήση ἡ βιομηχανία τόν Ἰούλιον 1973, θά ἐθυσιάζοντο ὑπέρ τῆς ἀναδόχου 120 ἑκατ. δρχ. ὡς ἐτησία ἐπιδότησις καί ἐπί πλέον 100 δρχ. ἀνά τόννον λόγῳ δασμοῦ. Ἰδού πόθεν προκύπτει ὅτι ἡ βιομηχανία θά εἶναι δασμοσυντήρητος. Ἐάν ἡ τιμή διαθέσεως τοῦ ξύλου καθορισθῆ εἰς τό προσῆκον μέτρον καί καταργηθῆ ὁ ὑφιστάμενος δασμός, εἶναι δυνατόν ἡ βιομηχανία αὐτή νά ἐπιβιώση; Ἰδού ἕν καίριον ἐρώτημα, ἐπί τοῦ ὁποίου καλεῖται νά ἀπαντήση ἡ Κυβέρνησις.

Κατά τά λοιπά δέον νά σημειωθοῦν τά ἑξῆς:

1. Δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθῆ σοβαρῶς ὅτι ἐπρόκειτο περί διαγωνισμοῦ. Ὁ μετασχών ἦτο μόνον εἷς. Ὁ δεύτερος δέν ἐκάλυπτε ὅλα τά σκέλη τῆς διακηρύξεως, ἄρα δέν ἐθεωρεῖτο νομίμως μετέχων. Κατά μείζονα λόγον δέν δύναται νά θεωρηθῆ διεθνής διαγωνισμός ἐκεῖνος, εἰς τόν ὁποῖον οὐδείς ξένος οἶκος μετέσχεν. Ἄν πρόθεσις τῶν ἁρμοδίων ἦτο ἡ ἐπιλογή μεταξύ πλειόνων διεθνῶν προτάσεων, διατί δέν ἐπέμεναν μέχρις ὅτου ἐξασφαλίσουν τήν συμμετοχήν

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Ἀνακοινοῦνται σήμερον αἱ νέαι τιμαί κρεάτων πουλερικῶν, τυρῶν

Εἰς ἀνακοινώσεις διά τάς νέας τιμάς τῶν ζωοκομικῶν προϊόντων θά προβῆ σήμερον τήν μεσημβρίαν ὁ ὑπουργός Ἐμπορίου κ. Ν. Γρηγοριάδης.

Συγκεκριμένως, ὁ κ. ὑπουργός θά δώση εἰς τήν δημοσιότητα τάς ἀγορανομικάς διατάξεις, διά τῶν ὁποίων ἀναπροσαρμόζονται αἱ τιμαί τῶν κρεάτων, τῶν πουλερικῶν καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Ἐν συνεχείᾳ θά προβῆ εἰς διευκρινιστικάς δηλώσεις διά τούς λόγους οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν εἰς τήν ἀναπροσαρμογήν τῶν τιμῶν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων. Ὡς γνωστόν, μεταξύ αὐτῶν περιλαμβάνονται ἡ ἀνατίμησις τῶν κτηνοτροφῶν καί ἡ ἀνάγκη ἐναρμονίσεως τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πρός ἐκείνας τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΕΞΕΛΙΞΗ Ή ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ;

«Ἡ ἀνθρωπότητα τοῦ 20οῦ αἰῶνα εἶναι ἕνα εἶδος πού τελειώνει; Ὄχι καθόλου... ἀλλά ἀντίθετα καί ἀπό τήν ἴδια τήν ἰδιότητα τῆς δύναμης πού τή θερμαίνει καί τή σφυρηλατεῖ, εἶναι ἕνα εἶδος πού εἰσέρχεται στήν πληρότητα τῆς ἰδιαίτερης γέννησής του· εἶναι κάποιο πρᾶγμα τελείως νέο πού ἀρχίζει».

Τεγιάρ ντέ Σαρντέν

Τοῦ Α. Κ. ΝΑΣΙΟΥΤΖΙΚ

Οἱ περισσότεροι φυσιοδίφες ἔχουν τή γνώμη ὅτι ἡ ἐξέλιξη τῶν ζώων φαίνεται σήμερα πώς ἔχει σταματήσει· τοῦτο ἀφορᾶ τουλάχιστον τήν ἀνοδική ἐξέλιξη, αὐτή πού δημιουργεῖ νέους τύπους ὀργάνωσης, τή μεγάλη ἐξελικτική σειρά τῶν ζωϊκῶν καί φυτικῶν μορφῶν.

Εἶναι βέβαιο ὅτι αὐτή ἡ ἄποψη βρίσκεται πολύ κοντά στήν ἀλήθεια. Ἡ ἐμφάνιση τῶν μεγάλων τύπων τῶν ἀσπονδύλων (μέ ἐξαίρεση τά πιό πρόσφατα Ἔντομα) εἶναι πάρα πολύ παλιά· ἔχουν ὁριστικά διαμορφωθῆ σέ μορφές ἀμετάβλητες καί τό ἐνδεχόμενο μιᾶς ἀνανέωσης ἡ ὁποία θά τούς ἐπέτρεπε μιά νέα ἐξελικτική ὤθηση φαίνεται πολύ ἀπίθανο. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τά κατώτερα Σπονδυλωτά. Ὅσο γιά τά Θηλαστικά, ἄν καί ἡ προέλευσή τους εἶναι ἀκόμα πολύ πρόσφατη, ὀφείλουμε νά ἀναγνωρίσουμε ὅτι τά διαφορετικά τους ἐπίπεδα ὀργάνωσης (πού ἀντιστοιχοῦν στίς τάξεις τῆς συστηματικῆς) ἀπαντοῦν σέ τύπους ὑψηλά ἐξειδικευμένους, ἀνίκανους δηλαδή γιά μιά παραπέρα ἐξέλιξη. Ἄν τέλος ἐξετάσουμε τούς τελευταίους ἐλθόντες ἀπό τό ζωϊκό βασίλειο, τούς Πιθήκους καί πιό εἰδικά τούς Ἀνθρωποειδεῖς, δέν μένει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι βρίσκονται μέσα σέ ἕνα ἐξελικτικό ἀδιέξοδο.

Ὁ Ν. Kohts τό διατύπωσε αὐτό μέ σαφήνεια στό συμπέρασμα τῆς μελέτης του γιά τόν Χιμπατζῆ: «Αὐτό εἶναι ἕν ὄν ἀποσκληρημένο μέσα στό στενό κύκλο τῶν ἐσωτερικῶν του ἀτελειῶν, ἕνα ὄν «ἐπαναστρεφόμενο» ἄν τό συγκρίνουμε μέ τόν Ἄνθρωπο, ἕνα ὄν πού δέν μπορεῖ, οὔτε θέλει νά μπῆ στό δρόμο τῆς προόδου».

Ἔτσι ἡ ἐξέλιξη τοῦ βασιλείου τῶν ζώων φαίνεται σήμερα σταματημένη. Φυσικά, οἱ μικροεξελίξεις, οἱ μικροειδικεύσεις, οἱ καθοδικές ἐξελίξεις, θά συνεχισθοῦν γιά ἀρκετό ἀκόμα διάστημα· αὐτές ὅμως οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἐξελικτικοῦ γήρατος δέν ἀλλάζουν κατά τίποτα τό τελικό ἀποτέλεσμα. Ἡ ἀνοδική ἐξέλιξη τοῦ κόσμου τῶν ζώων, αὐτή πού δημιουργεῖ τούς μεγάλους ὀργανικούς τύπους ἔφθασε στό νεκρό σημεῖο.

Συμβαίνει τό ἴδιο καί μέ τόν Ἄνθρωπο; Προφανῶς ὄχι.

Ἄν οἱ νόμοι τῆς ἐξέλιξης ἐφαρμόζονται στόν Ἄνθρωπο — καί πῶς θά μποροῦσε κανείς νά ἀμφιβάλη; — τό μόνο ὄν πού θά μποροῦσε καί ὄφειλε νά ὑποστῆ ἕναν προοδευτικό ἀνοδικό μετασχηματισμό, εἶναι ὁ τελευταῖος σταθμός τῆς Ἐξέλιξης δηλαδή ὁ Ἄνθρωπος. Αὐτό ἀποδεικνύε-

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα